

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 358-1916)

Originalt emne

Havnen

Havnens Personale

Lønninger

Lønninger i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 28. september 1916](#)
- 2) [Byrådsmødet den 28. september 1916](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 28. september 1916 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 358-1916)

Indsigtling fra Havneudvalget om, at det maa overdrages Lønudvalget at søge en mellem Hustømrernes Fagforening og Havnen opstaaet Lønstrid bilagt. (Se A, Side 204).

Jakob Jensen mente, at Fejlen hovedsaglig laa i Lønoverenskomstens Bestemmelse om, at Tømrerne ved specielle Arbejder havde Ret til at forhandle med Havnen om en højere Løn. I Henhold til denne Bestemmelse havde. Havneudvalget paalagt Havneingeniøren at forhandle med Tømrerne for at finde en Form, hvorefter Arbejdet kunde gaa fredeligt.

Udvalget var klar over, at der maatte gives noget ekstra for Vandbygningsarbejde, men at betale de faa Mennesker den ene Dag for Vandbygningsarbejde og den anden for andet Arbejde vilde blive til stort Besvær for Administrationen og til Ubehagelighed for

Arbejderne, og traf det sig saa, at der snart var faste Arbejdere ved Vandbygningsarbejde og løse Arbejdere paa Land, og snart omvendt, vilde der blive stadig Utilfredshed paa Arbejdspladsen. Man kom da til det Punkt, at Tømrerne mente det bedst at nægte at høre under Overenskomsten, hvilken Udgang maaske ogsaa vilde være den heldigste for Havnen. Havneudvalget var altsaa klar over, at det maatte betale noget mere for Vandbygningsarbejde. Antagelig kunde Lønudvalget enes med Tømrerne om, at de fik en noget højere ensartet Løn hele Aaret igennem. Saa vilde Tømrerne ogsaa kunne være i Fred for Entreprenørerne, der vist havde lagt noget Pres paa Fagforeningen. Taleren troede at have mærket, at Fagforeningen kunde gaa ind paa et Forslag i den af ham antydede Retning. Det væsentlige var, at Byraadet ordnede sine Sager saaledes, at det ikke den ene Dag kom i Strid med det, det havde lavet den forrige Dag. Derfor var det rigtigst, at den Slags Forhandlinger førtes af samme Udvalg, Sluttelig vilde Taleren henlede Lønudvalgets Opmærksomhed paa, at private Tømrere om Vinteren kun have en Arbejdstid af 7 Timer daglig, medens Havnens Tømrere arbejdede 8 Timer hver Dag Aaret igennem. Det vilde være heldigt, om Udvalget kunde faa det ordnet saaledes, at den Time ikke skulde regnes for Overarbejde, for saa kom Havnen i Konflikt med de andre Arbejdere.

Møller udtalte, at Lønudvalget ikke var uvilligt til at optage Forhandlingen, men at Havneudvalget sikkert vilde egne sig bedre dertil, da det havde Havneingeniøren med og kendte Folkene. Naar Tømrerne erklærede, at de intet havde med Overenskomsten at gøre, var Sagen i Virkeligheden Lønudvalget uvedkommende. Den første halve Snes Dage havde Taleren i hvert Fald ikke Tid til at optage Forhandlingen.

Christensen mente, at Havnen ligesaa vel som Belysningsvæsenet maatte kunne træffe en Ordning med sine Arbejdere angaaende Specialarbejder. Timelønnen maatte være 68 Øre i Kommunen og maatte ikke sættes op for Havnens Arbejdere alene, saa Tømrerne maatte finde sig i denne Timeløn, men med Tilføjelse af nogle Øre for Vandbygningsvæsen. Dersom Havneudvalget havde budt noget i den Retning, vilde Tømrerne nok været gaaet med. Kommunens Arbejdstid af 8 Timer maatte gælde for Tømrerne lige saa vel som for de andre kommunale Arbejdere. Taleren skulde intet have imod, at Lønudvalget overtog Forhandlingerne med Tømrerne, men Havneudvalget maatte saa finde sig i den Ordning, Lønudvalget maatte træffe.

Jakob Jensen ansaa det for Lønudvalgets Pligt at gøre alle Lønforhold færdige, hvad Udvalget ikke havde gjort for Tømrernes Vedkommende. Skulde Havneudvalget selv ordne

denne Sag, vilde det sikkert snart lade sig gøre, men de andre Udvalg maatte saa tage, hvad der kunde følge. Taleren henstillede til Lønudvalget snarest muligt at behandle Sagen.

Møller vilde være bortrejst de første Dage. Naar Hr. Jakob Jensen mente, at Lønudvalget ikke havde gjort sit Arbejde færdigt, kunde man med samme Ret sige, at Havneudvalget ikke havde administreret saa godt, som det burde.

Jakob Jensen hævdede, at naar Tømrerne ikke vilde erkende at have med Overenskomsten at gøre, maatte Forhandlingerne om denne været ført mindre godt.

Christensen troede, at hele Forviklingen i nogen Grad skyldtes Uvillie fra Havneudvalgets Side.

Formanden maatte dog erindre om, at det var Lønudvalget, der havde sat Havneudvalget paa den fremskudte Plads.

Samuelson havde Erfaring for, at Havneingeniøren var noget vanskelig at forhandle med, men Havneudvalget var dog ikke ganske uden Skyld, da det ikke kunde overlade det hele til Ingeniøren.

Sagen henvistes til Lønudvalget.

Uddrag fra byrådsmødet den 28. september 1916 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 358-1916)

Indstilling fra Havneudvalget om, at det overdrages Lønudvalget at søge en mellem Hustømrernes Fagforening og Havnen opstaaet Lønstrid bilagt.

Formanden udtalte, at der imellem Centralforeningen for Murere og Tømrere og Dansk Tømrerforbund var indgaaet en Overenskomst, hvorefter Timelønnen skulde være 55 Øre plus 4 Øre i Dyrtidstillæg og 5 Øre i de Byer, hvor der i Murerfaget er Akkord foruden et Tillæg for Vandbygningsarbejde af 15 Øre. Denne Overenskomst var ikke ganske overensstemmende med den mellem Byen og dens Haaudværkere indgaaede Overenskomst, hvorefter Timelønnen ialt var 72 Øre, dog at Havnens Tømrere skulde have Ret til Forhandling om Timelønnen ved Specialarbejder. Striden nuvarkommet af, at Tømrerne ikke vilde

tiltrædedensidstnævnte Bestemmelse, men krævede, at de ikke faste Tømrere skulde lønnes efter Centralforeningens Overenskomst med 79 Øre pr. Time. Havneudvalget havde forelagt Sagen for Lønudvalget, der erklærede, at Timelønnen i Henhold til Overenskomsten med Kommunens Haandværkere var 68 Øre plus Dyrtdstillæg med Ret

for Havnens Tømrere til Forhandling om Betalingen for Specialarbejder, og at Udvalget ikke saa rettere, end at Tømrerne maatte anerkende denne Overenskomst. Da det saaledes drejede sig om Forstaaelse af Overenskomsten, indstillede Havneudvalget at henvise Sagen til Lønudvalget, for at dette ved Forhandling med Fagforeningen kunde søge Sagen bragt i Orden.

Jakob Jensen antog, at Lønudvalget havde samme Opfattelse af Sagen som Havneudvalget, men vilde iøvrigt anbefale, at Sagens Drøftelse blev foretaget for lukkede Døre.

Møller troede, at Fagforeningen havde handlet lidt forkert ved at erklære Strejke, før Voldgift var forsøgt, saaledes som Overenskomsten paabød. Naar Tømrerne ikke vilde henføres under Overenskomsten, var det vanskeligt for Lønudvalget at føre Sagen.

Formanden hævdede, at hvorledes man end opfattede Spørgsmaalet om Strejkens Lovlighed, maatte Forhandlingen finde Sted mellem Lønudvalget og Tømrerne.

Simonsen anbefalede, at Sagen gik til Behandling for lukkede Døre. Forhaabentlig vilde det lykkes at faa Sagen jævnet paa tilfredsstillende Maade. Naar Tømrerne ikke mente at høre under Overenskomsten, kunde Voldgiftsbestemmelsen ikke gøres gældende overfor dem.

Jakob Jensen vilde have baaret sig noget anderledes ad, hvis han havde været Leder af Tømrernes Fagforening. Denne skulde ikke have afsendt sin sidste Skrivelse, der kun var et Slag i Luften.

Møller maatte mene, at Lønudvalget intet havde med Sagen at gøre, hvis Tømrerne ikke hørte under Overenskomsten.

Overgik til Behandling for lukkede Døre.